मङ्गलाचरणम् ।

यस्यैश्वर्यं न चिन्त्यं जगदिदमखिलं भासयत्युच्चमुच्चं
यस्यास्तित्वं न दृश्यं प्रकटितमनिशं शोभनं भूतजातैः ।
वैचित्र्यं यस्य सृष्टेः स्फुटमपि नियतं शक्यते केन बोद्धुं
तं वन्दे भावभूतिं भवमरणजनिं कारणं कारणानाम् ।। १ ।।

ग्रन्थविसर्जनम् ।

यौ बाल्ये संप्रहृष्टौ हृतसकलहृदास्तां मयि स्नेहवन्तौ
याभ्यां स्वीकृत्य दुःखं विविधमतिकथं वर्धितोऽहं तदानीम् ।
यौ स्वे देशे नितान्तं सकलजनमनो ह्लादयन्तौ निवृत्तौ
वन्दे तौ ब्रह्मनिष्ठौ भुवि जननगुरू दुर्लभागर्गरामौ ।। २ ।।
यौ कौमारे कुमारं निजविशदधिया साग्रहं मां व्यनैष्टां
याभ्यां मे शीलवृत्तं चरितमपि ययोर्ज्ञानिदानात्प्रपन्नम् ।
स्थित्वा पर्याप्तकालं मम हृदयगतौ कालधर्मेण यातौ
वन्दे तौ मुक्तिभाजौ दिवि चरमगुरू दुर्लभागर्गरामौ ।। ३ ।।
स्मृत्वा यौ देवकल्पौ प्रथमपदमथो पुस्तकस्यास्य बद्धं
विघ्नः सर्वप्रकारः सततमुपनतो यत्प्रसादान्निरस्तः ।
कर्मण्यस्मिन् समाप्ते परिणतमनसानुग्रहानभ्युपेत्य
वन्दे तौ स्वर्गसंस्थौ मम परमगुरू दुर्लभागर्गरामौ ।। ४ ।।
ययोर्विततकारुण्यादारब्धमवसायितम् ।
निदधे परया भक्त्या तयोः पित्रोः पदेष्विदम् ।। ५ ।।